

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1379/2020
08.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету малолетних АА и ББ, због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетних адвоката Ђорђа Константиновића поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужиоца у Јагодини Ктм.бр.128/18 од 08.10.2019. године и Вишег суда у Јагодини Квм.бр.1/20 од 25.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2020. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца малолетних АА и ББ, адвоката Ђорђа Константиновића као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег јавног тужиоца у Јагодини Ктм.бр.128/18 од 08.10.2019. године и Вишег суда у Јагодини Квм.бр.1/20 од 25.05.2020. године и предмет враћа Вишем јавном тужиоца у Јагодини на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужиоца у Јагодини Ктм.бр.128/18 од 08.10.2019. године одбијен је као неоснован захтев заједничког браниоца малолетне АА и малолетне ББ, адвоката Ђорђа Константиновића за досуђење трошкова кривичног поступка у укупном износу од 140.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Јагодини Квм.бр.1/20 од 25.05.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетне АА и малолетне ББ, адвоката Ђорђа Константиновића изјављена против решења Вишег јавног тужиоца у Јагодини Ктм.бр.128/18 од 08.10.2019. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац малолетних АА и ББ, адвокат Ђорђе Константиновић због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање Вишем јавном тужиоцу у Јагодини и досуди трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 49.500,00 динара.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца малолетних Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца малолетних, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против које је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац малолетних у захтеву за заштиту законитости указује да су побијаним решењима учињене повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица.

Из списка предмета произилази да је јавни тужилац поводом захтева браниоца малолетних за надокнаду трошкова кривичног поступка на име радњи предузетих од стране изабраног браниоца у ПС Јагодина дана 07.08.2018. године и 08.08.2018. године, на име превоза сопственим аутомобилом на релацији Београд-Ћуприја и назад, као и за састављање поднесака (19.10.2018. године, 28.01.2019. године, 27.08.2019. године и 03.10.2019. године) одбио захтев као неоснован.

Доношењем наведеног решења, учињена је повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези одредаба кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, у вези члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица (ЗМ), јер браниоцу малолетних нису признати трошкови поступка на име радњи предузетих од стране изабраног браниоца у полицији, а иста повреда закона учињена је и доношењем другостепеног решењем којим је жалба браниоца малолетних одбијена као неоснована.

Одредбом члана 49. став 1. ЗМ прописано је да малолетник мора имати браниоца приликом првог саслушања, као и током читавог поступка, а наредним ставом истог члана прописано је да, ако сам малолетник, његов законски заступник или сродник не узму браниоца, њега ће по службеној дужности поставити судија за малолетнике.

Одредбом члана 79. став 1. ЗМ, између осталог, је прописано да суд може малолетника обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка само ако је малолетнику

изрекао казну. Ако је према малолетнику изречена васпитна мера или је поступак остављен, трошкови поступка падају на терет буџетских средстава.

Виши јавни тужилац у Јагодини је донео решење Ктм.бр.128/18 од 29.10.20018. године којим се не захтева покретање припремног поступка према малолетнима АА и ББ због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. Кривичног законика (КЗ) у вези члана. 33 КЗ, а поводом кривичне пријаве ПС Ђуприја Ку.бр.967/18 од 10.08.2018. године из разлога нецелисходности вођења поступка.

Наведено решење Вишег јавног тужиоца у Јагодни се у процесном смислу поистовећује са обуставом поступка, у смислу цитиране одредбе члана 79. став 1. ЗМ, па следствено томе трошкови поступка падају на терет буџетских средстава.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца, при чему закон не прави разлику између изабраног браниоца и браниоца постављеног по службеној дужности.

Према одредби члана 261. став 1. ЗКП, трошкови кривичног поступка су издаци учињени поводом поступка, од његовог покретања до његовог завршетка, а одредбом члана 2. став 14. ЗКП, одређено је значење израза „поступак“, који се односи на предистражни поступак и кривични поступак.

Сходно наведеном, када је реч о трошковима који се односе на награду браниоца за приступање саслушању у полицији, јасно је да се ради о трошковима насталим поводом поступка, нарочито када се има у виду да се записник о тој доказној радњи, под условима прописаним Законом о кривичном поступку, може користити као доказ у кривичном поступку.

Одредбом члана 261. став 6. ЗКП, предвиђено је да тошкове предистражног поступка, који се односе на награду и нужне издатке браниоца кога је одредила полиција, исплаћује тај орган. Међутим, у случају изабраног браниоца, као што је овде случај, трошкови које су окривљени имали ангажовањем браниоца у предистражном поступку, морају се сматрати трошковима кривичног поступка о којима се одлучује у складу са одредбом члана 263-265. ЗКП.

Одбијањем захтева браниоца малолетних окривљених, адвоката Ђорђа Константиновића за исплату трошкова кривичног поступка на име радњи предузетих од стране изабраног браниоца у полицији, побијаним решењима учињена је повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) у вези члана 79. став 1. ЗМ, на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Стога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца малолетних усвојио као основан, укинуо побијана решења и предмет вратио Вишем јавном тужиоцу у Јагодини на поновно одлучивање, који ће имајући у виду примедбе наведене у овој пресуди, донети правилну, јасну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић